

παρά τῶν Ἡλείων Ἀλύται, παρά δὲ τῶν ἄλλων Ἐλ-
λήνων Ραβδοῦχοι ἢ Ραβδονόμοι ἢ Μαστιγοφόροι,
Ραβδοφόροι ἢ Μαστιγονόμοι.

Γενομένης δὲ ἡσυχίας καὶ σιωπῆς ὁ κήρυξ ἐκήρυτ-
τεν: «ὁ βουλούμενος ἀγωνίζεσθαι προσελθέτω» ἀμέ-
σως δὲ προσήρχοντο οἱ ἄθληται γυμνοὶ καὶ ἠλειμμέ-
νοι δι' ἐλαίου. Ἐγωνίζοντο δὲ οἱ ἄθληται οὐχὶ κατ'
ἰδίαν συμφωνίαν ἀλλὰ κατὰ λαχόν. Ὅθεν εἶχον ἀρ-
γυροῦν ἀγγεῖον, ἱερὸν τοῦ Διὸς τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο
Κάλπη, ἐν τούτῳ ἔθετον τοὺς λαχόνους, οἵτινες ἦσαν
μικροὶ κύμασι καὶ εἶχον ἐν γράμμα, 2 δὲ εἶχον ταύ-
τὸ γράμμα, τὸ Α. καὶ 2 τὸ Β., ἄλλοι δὲ 2 τὸ Γ. καὶ
καθεξῆς. Καὶ τοῦτο ἐγένετο ἂν ἦσαν ἄρτιοι οἱ ἀγωνι-
σταὶ ἂν δὲ ἦσαν περιττοί, ἔθετον ἐν τῇ Κάλπῃ ἕνα
ἄγραφον λαχόν. Κατόπιν προσήρχοντο οἱ ἄθληται
εἰς τὸν Δία καὶ ἐρχόμενοι κατὰ τάξιν ἐλάμβανον ἕνα
λαχόν καὶ πάλιν ἴσταντο κατὰ τάξιν χωρὶς νὰ ἔ-
χωσι τὴν ἄδειαν νὰ περατηρήσωσι τίνε λαχόν ἔχουσι
καὶ μάλιστα ἴστατο καὶ εἰς τῶν μαστιγοφόρων κρα-
τῶν τὴν χεῖρα τοῦ ἀγωνιστοῦ τὴν ἔχουσαν τὸν λα-
χόν διὰ νὰ μὴ δυνηθῆ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὸ γράμμα.
Καὶ ὁ ἔχων τὸν ἄγραφον λαχόν δὲν εἶχεν ἀνταγωνι-
στὴν ὅθεν ἔπρεπε νὰ προσμεῖνῃ διὰ νὰ ἀγωνισθῆ μετὰ
τοῦ νικητοῦ. Ὁ τοιοῦτος δὲ ἐκαλεῖτο Ἐπιδροσ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κήρυξ ἀνεγίνωσκε τὰ ὄνόματα καὶ
τὰς πατρίδας τῶν ἄθλητῶν προσθέτων ἂν εἶχε νὰ
κατηγορήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ ὅτι δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι
ἢ ὅτι δὲν ἔζων τιμίως. Ἐπειτα ἤγει ἢ σάλπιγγ' ση-
μεῖον ἀπολύσεως τῶν Σταδιοδρόμων οἵτινες ἔτρεχον
μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Ὁ φθάνων πρῶτος ἐν τῇ προσδιορισμένῳ σημείῳ
ἐνίκα, καὶ τὸ τοιοῦτον τρέξιμον ἐκάλουν Δρόμον.
Ἐὰν δὲ φθάνοντες εἰς τὸ Τέρμα τοῦ Σταδίου, ἐπέ-
τρεπον ὀπίσω ὅπου ἐκίνησαν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκά-
λουν Δίαυλον, καὶ τοῦτο πολλάκις ἐγένετο τὴν δευ-
τέραν ἡμέραν.

Ἐὰν δὲ ἔτρεχον ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν εἰς τὸ Τέλος
καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν δηλ. τὴν Ἄρσιν, πολ-
λοὺς καὶ ἀδιακόπους δρόμους, τότε ὁ ἄγῶν οὗτος
ἐκαλεῖτο Δόλιχος.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐτελεῖτο ἡ ἀματοδρομία εἰς
τὴν ὁποίαν ἐδαπανῶντο μέγιστα ποσὰ χρημάτων,
διότι ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσι μετὰ μεγίστης πομπῆς
καὶ μεγαλοπρεπείας. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον δὲν ἐλάμ-
βανον μέρος οἱ τυχόντες, ἀλλ' οἱ πλουσιώτατοι τῆς
Ἑλλάδος καὶ μάλιστα τύραννοι καὶ βασιλεῖς, ὡς ὁ
Φίλιππος τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς, Ἴεραν ὁ τύραν-
νός τῶν Συρακουσῶν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τύραννοι τῶν
Συρακουσῶν. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν τοιαύ-
την περίστασιν ἔλαβε μέρος ὁ Ἀλκιβιάδης (Πλουτάρ-
χου πρὸς Ἀλκιβιάδην) πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μεγάλου
αὐτοῦ πλοῦτου ὅστις ἔφερεν 7 ἀμάξας μεγαλοπρεπῶς
κατεσκευασμένας ὁμοίας τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθη νὰ
παρουσιάσῃ οὐχὶ μόνον ἰδιώτης ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς ἢ
τύραννος. (ἀκολουθεῖ).

ΑΥΡΑ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΑ

Ἡ αὔρα εἰς τὴν Θυελλαν εἰπέ ποτε σκιρτώσα
«μὲ ἀγαποῦν οἱ ναυτικοὶ
εἶμαι χαρὰ παρθενικὴ
καὶ κόρη μειδιῶσα».

Θωπεύω τρυφερώτατα τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα,
τῶν χρυσαλλίδων τὰ πτερά
κάμω τὰ πάντα δροσερά,
τὰς παρειαὶς ὡς μῆλα».

«Ἐνθουσιῶ τοὺς αἰδοὺς καὶ ψάλλον εἰς τὰ δάση,
δίδω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
καὶ τὴν ζωὴν τῆς ἐξοχῆς,
τὸν Πλάστην νὰ δοξάσῃ».

—Καὶ μ' ὄλα ταῦτα τὰ καλά καὶ δῶρά σου τὰ θεῖα,
οἱ ἄνθρωποι ἀμεριμνοῦν,
τὸ θεῖον δὲν εὐγνωμονοῦν
ὡς τὰ μικρὰ στρουθία.

«Ὅταν τὸ πλοῖόν των ἐγὼ πρόκειται νὰ βυθίσω,
τότε ζητοῦν τὴν ἀνοχὴν
καὶ στέλλουν ἄνω προσευχὴν,
λέγοντες «δὸς νὰ ζήσω».

Ἐδῶ δὲν εἶμαι προσφιλεὶς εἰς τοὺς θνητοὺς, ὦ αὔρα
διότι εἶμαι ὀχληρὰ,
ἐγείρουσα τὰ φοβερά
τὰ κύματα τὰ μαύρα.

Μὲ ἀποστρέφονται σκληρῶς οἱ ὄντες εἰς τὰ πλοῖα
μὲ βλασφημοῦν οἱ γεωργοὶ
εἶμαι κ' ἐγὼ κακὴ πληγὴ
εἰς πάντας πολεμίας.

Πλὴν ἀρυπνῶ τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου πρὸς τὸν κτίστην
εἰς τὴν μετάνοιαν ἐγὼ
τοὺς ἀνοήτους ὀδηγῶ
καὶ στοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Δ. ΣΤΑΗΣ.

ΠΟΙΚΙΔΙΑ

** Γυνὴ ἐνενήκοντα τριῶν ἐτῶν εἰσῆχθη κατ' αὐτὰς
ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ἀγγλίας πάσχουσα ἐξ εὐλογίας.

** Ἐν τινι διαμερίσματι τοῦ Καναδά αἱ προφητεῖαι
περὶ καταλύσεως τοῦ κόσμου αἰ πρό τινος δημοσιευθεῖσαι
ἐπίσαν τόσον τοὺς κατοικοὺς ὥστε ἀπέσχον τοῦ νὰ σπει-
ρωσι, θεωρήσαντες τοῦτο περιττὸν ἀφοῦ ὁ κόσμος θὰ κα-
ταλυθῆ τὸν Νοέμβριον.

** Αἱ κυρίαὶ τῆς Πολιτείας Ἰλλינוῦ ἀπροσέφερον τῇ
συζύγῳ τοῦ πρώην προέδρου τῆς Ἀμερικῆς κ. Χαίης ἐξ
τόμου πλήρεις αὐτογράφων, στίχων, καὶ ἰχνογραφημά-
των, ἐκ πολιτικῶν, συγγραφέων, τεχνιτῶν, ποιητῶν καὶ
ὑπαλλήλων παντὸς εἶδους, εἰς ἐνδείξιν τιμῆς διὰ τὰς προ-
παθείας αὐτῆς πρὸς εὐδωσίαν τῶν ἔργων τῆς εταιρίας τῆς
ἐγκρατείας. Ἡ κυρία Χαίης πρόβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ
ἐμποδίσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συζύγου τῆς καὶ ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐπισήμοις συμπόσιαις τὴν παράθεσιν παντὸς εἶδους
οἴνου ἢ πνευματώδους ποτοῦ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 11 ἀριθ. Γρίφου.

Ὁ βίος εἶναι ἀίνιγμα καὶ λύσις του τὸ μνῆμα.

Ἐβουσαν δὲ αὐτὸν οἱ κκ. Ἀθ. Μπασιῆς, Ι. Καλλιωντζῆς,
Γ. Χ. Χέλμης, Α. Χ. Χέλμης Κ. Κηρίκου (Ἀθηνῶν), Π.
Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως)
Ἀγγλικὴ Σ. Παπαδοπούλου, Ἀχ. Ζαριφάκης, Γ. Τζιμέρη,
καὶ Δ. Γρ. Παπᾶ (Σμύρνης), Γ. Βάγιας, Μ. Βαρβαρίγος (Ἄ-
παντες ἐμμέτρως ἔβουσαν, εἰς οὓς θ' ἀποσταλῶσιν τὰ βιβλία
ἅμα λάβωμεν αὐτὰ ἐκ τοῦ πέμψαντος ἡμῖν τὸν Γρίφου).